

Formanden: Jeg skal hermed udsætte Mødet; det optages igen i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) henledte forleden Dag i sin Tale Opmærksomheden paa et meget betydningsfuldt Spørgsmaal, Spørgsmaalet om en Fiskerihavn paa Lollands Sydvestkyst eller nærmere bestemt ved Syltholm. Det er en meget interessant Sag og en meget betydningsfuld Sag, men af Hensyn til det Tidspunkt, vi befinde os paa, skal jeg undlade at komme ind paa Detailler og kun med Hensyn til dette Spørgsmaal bemærke, at det denne Gang er rejst af Fiskeriforeningerne, og at Fiskerne i de danske Farvande lige fra Ærø til Bornholm ere interesserede deri. Jeg vil gøre opmærksom paa, at medens ganske vist de stedlige Forhold medføre, at en saadan Havn vil koste henimod 400,000 Kr., og der næres et stærkt Ønske om, at Staten vil træde hjælpende til, er Kravet om denne Havn ogsaa underbygget med en alvorlig Villie hos Befolkningen i den paagældende Egn til at bringe Ofre for Sagens Gennemførelse. Jeg skal til Eksempel paa den alvorlige Villie kun nævne, at den lille By, Rødby, der tæller 1,600 Indbyggere, af hvilke omtrent Halvdelen er Landboere, en By, der ligger henvend en Mil fra det Sted, hvor Havnen skal ligge, har tegnet sig for ikke mindre end 100,000 Kr. til denne Havn, og at Landkommuner, der ligge der i Nærheden, have tegnet sig hver for en halv Snes Tusinde Kroner. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Trafikminister og den højtærede Landbrugsminister, som have med denne Sag at gøre, ville tage den op under Forstaaelse af, at det ikke er en lille lokal Sag, det her drejer sig om, men en landsvigtig Sag, som bør paaregne den alvorligste Interesse, og jeg vil bede ærede Medlemmer, naar de møde denne Sag i Løbet af Samlingen, da at se paa den ud fra en lignende Interesse. Jeg vil bede dem begynde med at vise denne Interesse ved at se paa det

Kort, vi alle have faaet omdelt, over vore Jernbaner med Henblik paa Havnen ved Syltholm. De ville da meget hurtigt blive klare over, at Naturen selv, de geografiske Forhold, i Virkeligheden sætter Fingeren ved det Sted, der hedder Syltholm, og siger: Her bør en Havn ligge, ikke blot af Hensyn til de materielle Interesser, som ere knyttede dertil, men ogsaa af nationale Grunde, fordi det vil være af overordentlig stor Betydning for Landet, om vort Flag kommer til at vaje noget mere i vore Grænsefarvande mod Syd, end det hidtil har gjort.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) fandt sig i Eftermiddags foranlediget til at beskæftige sig noget med mig og gjorde det udfra et Ord, jeg havde brugt, Ordet Rummelighed. Han gennemgik en hel Del Partier og søgte at vise, at jeg indenfor Højre, indenfor Reformpartiet, indenfor de moderate sikkert kunde finde Mænd, med hvilke jeg kunde stemme i Politik, og at jeg sikkert kunde faa Optagelse alle Steder — der var Rummelighed nok. Det ærede Medlem har derved netop peget paa Kærnen i den politiske Opfattelse, jeg har hævdet her, og som gaar ud paa, at Partiformationerne ikke længere svare til den virkelige Udvikling. Det ærede Medlem er, idet han vilde angribe mig, netop kommet til at understrege det, jeg har søgt at paavise, at de Formationer, der findes, ikke dække over de virkelige Forhold. Men det ærede Medlem standsede i sine Udtalelser om Rummeligheden ved det radikale Parti, om dets Rummelighed talte han ikke. Det er allerede i Eftermiddags blevet bemærket af det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger), at det Parti dog kan rumme Folk lige fra Forsvarsvenner til Forsvarsnihilister. Jeg vil yderligere pege paa, at det er endnu mere rummeligt. Dets egen Ordfører, der befinder sig i intimit Alliance med Socialdemokraterne, har i denne Sal udtalt sig saa udpræget antisocialistisk, som intet Medlem af Tinget har gjort. Naar ikke blot to saa diametralt modsatte Anskuelser med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet kunne rummes i dette Parti, men Rummeligheden endog er saa stor, at et enkelt Medlem kan være paa een Gang antisocialistisk og socialistisk-allieret, tror jeg nok, vi her have det rummeligste Parti paa Rigsdagen.

Det ærede Medlem for Middelfart syntes at finde det mærkeligt, at jeg eventuelt vilde støtte Ministeriet, hvis det skulde give sig til at falde. Ja, jeg sagde ikke